

Sygn. akt: III C 690/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki akcyjnej w Ł.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki akcyjnej w Ł. na rzecz pozwanego Powiatu (...) z siedzibą w P. kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III 690/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 listopada 2015 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 29 listopada 2013 roku powód (...) Spółka akcyjna w Ł. zażądał zasądzenia od pozwanego Powiatu (...) z siedzibą w P. na swoją rzecz kwoty 7.455,27 złotych wraz z odsetkami od dnia 20 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że wiązała go z P. S. umowa ubezpieczenia. Wskazał, że dnia 15 października 2011 roku doszło do powstania szkody w pojeździe P. S. w następstwie najechania na dziurę w nawierzchni drogi znajdującej się we władaniu pozwanego. Podał, że zlikwidował szkodę w majątku poszkodowanego wypłacając mu kwotę 7.455,27 złotych.

Podczas rozprawy dnia 30 października 2014 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zaprzeczył okolicznościom wskazanym przez powoda. Wskazał również, że powód nie wykazał ani zasadności powództwa, ani wysokości roszczenia.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Droga nr (...) prowadząca z miejscowości D. (gm. (...)) do P. (gmina K.) pozostaje w zarządzie pozwanego Powiatu (...). Dla tej drogi prowadzony jest dziennik objazdu dróg, w którym uwidacznia się wyniki objazdów. W razie zauważenia ubytków pozwany zleca wykonanie naprawy nawierzchni.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- zeznania świadka J. W., k. 69-70;

Dnia 21 kwietnia 2011 roku powód (...) Spółka akcyjna zawarła z P. S. umowę ubezpieczenia OC i AC posiadacza pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...) w okresie od 23 kwietnia 2010 roku do dnia 22 kwietnia 2011 roku.

Dowód:

- polisa, k. 21;

Dnia 15 października 2011 roku została sporządzona notatka urzędowa policji, z której wynikało, że P. S. jadąc powyższą drogą nie zauważył dziury w jezdni, w którą wjechał.

Dowód:

- notatka urzędowa, k. 26;

Powód przeprowadził postępowanie likwidacyjne i w dniach 22 lutego i 9 listopada 2012 roku powód wypłacił na rzecz P. S. kwotę 7.455,27 złotych tytułem likwidacji szkody.

Dowód:

- kalkulacja szkody, k. 27-30;
- pismo z dnia 11 października 2012 roku, k. 22;
- potwierdzenia przelewów, k. 23-24;

Pismem z dnia 29 marca 2013 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.455,27 złotych tytułem roszczenia regresowego.

Dowód:

- pismo z dnia 29 marca 2013 roku, k. 31;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Podstawę pozwu stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 828 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Z powyższego wynika, że powód winien był wykazać, że doszło do powstania szkody w pojeździe P. S., odpowiedzialności pozwanego za tę szkodę, wysokość szkody wynikłej z tego zdarzenia oraz wypłacenie na rzecz poszkodowanego odszkodowania.

W ocenie sądu powód wykazał te okoliczności w nieznacznym, a przede wszystkim niewystarczającym zakresie. Z przedstawionych dowodów z kalkulacji szkody, pisma z dnia 11 października 2012 roku oraz potwierdzeń przelewów wynika, że powód prowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił na rzecz P. S. kwotę 7.455,27 złotych. Niemniej

jednak nie wykazał z tytułu jakiej szkody to nastąpiło. Rolą sądu w procesie cywilnym nie jest domniemywanie, że nastąpiło to w toku likwidacji szkody w pojeździe P. S. w wyniku zdarzenia z dnia 15 października 2011 roku.

Nawet gdyby tak było, powód nie wykazał, by w istocie zdarzenie z dnia 15 października 2011 roku nastąpiło w wyniku działania lub zaniechania pozwanego. Odpowiedzialność pozwanego powód wywodził z nienależytego utrzymywania nawierzchni jezdni w drodze powiatowej nr (...). Co prawda bezsporne było to, że droga ta znajduje się w zarządzie pozwanego, jednak z żadnego dowodu nie wynika, by w ogóle doszło do wystąpienia zdarzenia z dnia 15 października 2011 roku. Na tę okoliczność powód przedstawił dowód z notatki policji. Niemniej jednak należy zauważyć, że w notatce tej policja nie dokonywała własnych ustaleń z wyjątkiem ujawnienia dziury w jezdni oraz przebicia dwóch opon. Nie wyjaśniono jednak, w jaki sposób one powstały.

Niezależnie od tego powód nie wykazał również wysokości szkody w pojeździe. Zwrócić należy uwagę na to, że z art. 828 § 1 k.c. wynika, że z chwilą wypłaty odszkodowania na ubezpieczyciela przechodzą uprawnienia poszkodowanego. Nie oznacza to jednak, że ubezpieczyciel zwolniony jest z konieczności wykazania wysokości swojego roszczenia zgodnie z treścią art. 6 k.c. Powód nie przedstawił dowodów na okoliczność zakresu uszkodzeń z pojeździe P. S., ani też kosztów przywrócenia go do stanu poprzedniego. Na tę okoliczność pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Sąd zobowiązał go do uiszczenia zaliczki na poczet tego dowodu. Zakreślony pozwanemu termin upłynął bezskutecznie. Zgodnie z treścią art. 130⁴ § 6 k.p.c. w razie nieuiszczenia zaliczki sąd pominie czynność połączoną z wydatkami. W związku z tym, że pozwany nie uiszczył zaliczki, sąd pominął dowód zgodnie z treścią art. 130⁴ § 6 k.p.c.

Na marginesie należy zauważyć, że to nie na pozwanym spoczywa obowiązek wykazania zasadności roszczenia, lecz na powodzie, który w tym zakresie nie wykazał inicjatywy dowodowej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić w całości, o czym sąd orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez pozwanego koszty składało się zastępstwo procesowe w wysokości 1.200 złotych. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt II sentencji.